

Lag om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare;

SFS 1984: 668

Utkom från trycket
den 3 juli 1984

utfärdad den 20 juni 1984.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag ges bestämmelser om uppbörd av arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

Lagen gäller inte arbetsgivaravgifter som staten skall betala. Sådana avgifter påförs och redovisas enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

2 § I denna lag förstås med

lön: sådan lön eller annan ersättning enligt 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter på vilken arbetsgivaravgifter skall beräknas;

uppbördsdeklaration: sådan uppbördsdeklaration som anges i 54 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272);

månadsavgift: de arbetsgivaravgifter som skall redovisas enligt 4 §;

utgiftsår: det kalenderår för vilket arbetsgivaravgifter skall betalas;

årsuppgift: en arbetsgivares redovisning för utgiftsårets arbetsgivaravgifter;

årsavgift: summan av de arbetsgivaravgifter som belöper på utgiftsåret;

redaravgift: de arbetsgivaravgifter som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas;

kvarstående avgift: det belopp i en årsuppgift med vilket årsavgiften överstiger summan av inbetalda och till betalning ålagda arbetsgivaravgifter;

överskjutande avgift: det belopp i en årsuppgift med vilket summan av inbetalda och till betalning ålagda arbetsgivaravgifter överstiger årsavgiften;

restitutionsränta: ränta enligt 24 §;

anståndsränta: ränta enligt 54 §.

3 § Länsstyrelsens beslut enligt denna lag meddelas av den länsstyrelse till vilken uppbördsdeklarationen skall lämnas, om inte annat följer av 32 §.

Den lokala skattemyndighetens beslut enligt denna lag meddelas av den

¹ Prop. 1983/84: 167, SFU 28, rskr 369.

lokala skattemyndighet hos vilken arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Är arbetsgivaren inte registrerad, meddelas beslut av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där arbetsgivaren är bosatt. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person, fast driftställe här i riket, meddelas beslutet av den lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi.

Redovisning av månadsavgift, m. m.

4 § En arbetsgivare är skyldig att för varje månad lämna redovisning för utgiven lön och för summan av arbetsgivaravgifterna. I fråga om redovisningen skall bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om uppbördsdeklaration tillämpas.

När avgiftsskyldighet har inträtt för en arbetstagares lön skall redovisningen omfatta också den lön som utbetalats till arbetstagaren tidigare under utgiftsåret.

5 § En naturaförmån i form av kost eller bostad skall tas upp till det värde som har fastställts enligt 8 § andra stycket uppbördslagen (1953:272).

En bilförmån skall tas upp till det värde som för utgiftsåret gäller enligt regler som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Värdet av bilförmånen skall bestämmas enligt schablon på grundval av genomsnittliga faktiska kostnader för innehav av bilar i olika pris- och årsklasser vid en årlig körsträcka i privat bruk om 1 000 mil.

Redovisningen av bilförmåner får uppskjutas till arbetsgivarens sista uppbördsdeklaration för utgiftsåret. Den lokala skattemyndigheten kan dock när särskilda skäl föreligger besluta att bilförmåner skall redovisas löpande.

6 § En arbetsgivare får vid redovisning av en arbetstagares lön göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft under månaden, om kostnaderna för utgiftsåret kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens lön från arbetsgivaren under nämnda år.

Är en schablon, som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen om socialavgifter, tillämplig på arbetstagare hos arbetsgivaren, skall avdrag i fråga om lön för sådan arbetstagare beräknas enligt schablonen.

Den lokala skattemyndigheten skall på framställning av arbetsgivaren på förhand bestämma hur en arbetstagares kostnader skall beräknas vid redovisningen.

7 § Länsstyrelsen kan om särskilda skäl föreligger medge att arbetsgivare redovisar och betalar månadsavgift inom viss tid efter den dag då avgiften annars skall betalas.

Länsstyrelsen i Stockholms län kan om särskilda skäl föreligger medge att sådan arbetsgivare som avses i 3 § andra stycket sista meningen redovisar och betalar arbetsgivaravgifter i annan ordning än som föreskrivs i denna lag.

Beräkning och inbetalning av månadsavgift

8 § Månadsavgiften beräknas efter den procentsats som utgör summan av procentsatserna för de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren skall betala. Öretal som uppkommer vid denna beräkning bortfaller.

9 § Månadsavgiften skall betalas till den länsstyrelse till vilken uppbördsdeklaration skall lämnas och inom den tid som gäller för deklarationens avlämnande. I övrigt skall bestämmelserna i 52 § uppbördslagen (1953:272) om inbetalning tillämpas.

Har en arbetsgivare betalat in ett lägre belopp än som enligt uppbördsdeklarationen skall betalas som arbetsgivaravgifter och innehållen skatt skall beloppet i första hand räknas som betalning av den innehållna skatten.

Fastställelse av månadsavgift, m. m.

10 § Den lokala skattemyndigheten skall fastställa månadsavgiften och i förekommande fall ålägga betalningsskyldighet för arbetsgivaren om denne har

1. underlåtit att lämna redovisning enligt 4 §;
2. lämnat oriktig uppgift och månadsavgiften på grund därav blivit för låg; eller
3. ingett ny uppbördsdeklaration för rättelse av tidigare redovisad månadsavgift.

Betalningsskyldighet skall också åläggas arbetsgivaren för avgiftsbelopp som har redovisats i uppbördsdeklaration men inte betalats. Belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

□ Kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den månadsavgift som skall fastställas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av den lokala skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas efter den 1 mars året efter utgiftsåret.

Årsuppgift m. m.

11 § En arbetsgivare skall lämna årsuppgift senast den 1 mars året efter utgiftsåret

1. om årsavgiften skall beräknas till annat belopp än som arbetsgivaren betalat eller ålagts betala för utgiftsåret och skillnaden uppgår till minst 100 kronor eller
2. om den lokala skattemyndigheten begär det.

Årsuppgiften skall lämnas till den länsstyrelse till vilken uppbördsdeklarationen skall lämnas. Har uppbördsdeklaration lämnats under särskilt redovisningsnummer skall årsuppgift lämnas under samma nummer.

12 § I årsuppgiften skall anges

1. arbetsgivarens namn och postadress, personnummer, organisations-

nummer eller särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbörds-
lagen (1953: 272);

2. under utgiftsåret utgiven lön, dock inräknat det belopp som avses i
punkt 3;

3. det belopp med vilket avdrag har gjorts enligt 6 §;

4. den lön på vilken årsavgiften beräknas;

5. årsavgiftens belopp;

6. summan av de arbetsgivaravgifter som har betalats enligt lämnade
uppbördsdeklarationer och de avgifter som arbetsgivaren har ålagts betala
för utgiftsåret;

7. kvarstående avgift eller överskjutande avgift.

Öretal som uppkommer vid beräkningen av årsavgiften bortfaller.

Årsuppgift skall avges på heder och samvete på blankett enligt fastställt
formulär.

13 § Avlider arbetsgivaren, skall för det utgiftsår då dödsfallet inträffade
årsuppgiften avse både av den avlidne och av dödsboet utgivna löner.

14 § Kvarstående avgift skall betalas senast den 1 mars året efter utgifts-
året i den ordning som gäller för inbetalning av månadsavgift.

15 § En arbetsgivare som är uppgiftsskyldig enligt 11 § första stycket
punkt 1 och som underlåter att lämna årsuppgift får anmanas att komma in
med uppgiften. Om årsuppgiften är ofullständig, får arbetsgivaren anmanas
att komplettera den.

Efter anmaning är arbetsgivare och arbetstagare skyldiga att inom den
tid som har angetts i anmaningen meddela de upplysningar som behövs för
kontroll av avgiftsskyldigheten.

Arbetsgivaren och arbetstagaren skall efter anmaning också förete alla
handlingar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten såsom kontrakt,
kontoutdrag, räkning eller kvitto.

Anmaning enligt denna paragraf får utfärdas av riksskatteverket, läns-
styrelsen eller den lokala skattemyndigheten.

Bestämmelserna i 54 § 3 mom. uppbördslagen (1953: 272) om uppbörds-
deklaration skall tillämpas på årsuppgift.

16 § Om arbetsgivare eller arbetstagare inte hör sammar en anmaning
enligt 15 § första eller andra stycket får vite föreläggas. Om en arbetsgivare
inte hör sammar en anmaning enligt 11 § första stycket punkt 2 får den
lokala skattemyndigheten vid vite anmana denne att inkomma med årsuppgift
inom viss tid. Bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953: 272) om vite
gäller därvid i tillämpliga delar.

Fastställelse av årsavgift, m. m.

17 § Den lokala skattemyndigheten skall efter den 1 mars året efter
utgiftsåret fastställa årsavgiften för arbetsgivaren

1. om årsavgiften enligt årsuppgift uppgår till större belopp än summan
av vad arbetsgivaren senast nämnda dag har betalat och ålagts betala för
utgiftsåret;

2. om årsavgiften blivit för låg på grund av att arbetsgivaren har lämnat oriktig uppgift eller underlåtit att lämna föreskriven uppgift;

3. om en arbetsgivare yrkar att en inte tidigare fastställd årsavgift skall bestämmas till lägre belopp än som följer av uppgifterna i uppbördsdeklaration eller årsuppgift;

4. om beslut om restitution eller avkortning skall meddelas efter nämnda dag;

5. om fall föreligger som avses i 19 §; eller

6. om den lokala skattemyndigheten finner att en arbetstagares kostnader bör beräknas till lägre belopp än som följt av beslut enligt 6 § tredje stycket.

Fastställelse enligt första stycket punkt 3 får avse endast avgiftsbelopp som inte tidigare fastställts. Yrkandet skall ha kommit in till den lokala skattemyndigheten före utgången av andra året efter utgiftsåret.

Uppgår de arbetsgivaravgifter som återstår att betala till minst 100 kronor, skall arbetsgivaren åläggas betalningsskyldighet för dem. Öretal som uppkommer vid beräkningen bortfaller. Ett belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

18 § Kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgivna löner underlaget för den årsavgift som skall betalas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av den lokala skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

19 § Har årsavgiften blivit oriktig på grund av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende, skall den lokala skattemyndigheten rätta felaktigheten, om inte denna är att anse som ringa. Ändring skall också vidtas

1. om ett belopp som har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av annat förvärvsarbete vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst eller

2. om ett belopp som inte har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

Den lokala skattemyndigheten får medge anstånd med betalningen av ett avgiftsbelopp som kan komma att sättas ned genom rättelse eller ändring enligt första stycket.

20 § Den lokala skattemyndigheten får ålägga en arbetsgivare betalningsskyldighet för ett utgiftsårs avgifter inom sju år efter utgiftsårets utgång. Har en arbetsgivare avlidit får betalningsskyldighet dock inte åläggas dödsboet enligt 22 § om inte frågan prövats inom två år efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning blivit ingiven för registrering.

Har arbetsgivaren åtalats för skattebrott, som avser arbetsgivaravgifterna, får den lokala skattemyndigheten även efter utgången av i första stycket angiven tid ålägga betalningsskyldighet för det utgiftsår som brottet avser. Detsamma gäller när betalningsskyldighet skall åläggas på grund av åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971: 69).

Betalningsskyldighet får inte åläggas efter utgången av kalenderåret

efter det då åtalet väcktes eller åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har arbetsgivaren avlidit skall fråga om betalningsskyldighet för dödsboet prövas inom sex månader från dödsfallet. Ett beslut om betalningsskyldighet som meddelas sedan arbetsgivaren har åtalats skall undanröjas av den lokala skattemyndigheten om åtalet inte bifalls till någon del. Detta gäller dock inte om åtalet ogillas med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Andra och tredje styckena skall också tillämpas om den som har företrätt juridisk person åtalats för skattebrott som avser den juridiska personens arbetsgivaravgifter eller är fri från ansvar för sådant brott på grund av 12 § skattebrottslagen.

Ställföreträdares betalningsskyldighet, m. m.

21 § Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i rätt tid och ordning är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982: 188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953: 272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utsköningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981: 130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

22 § Har en arbetsgivare avlidit och skall betalningsskyldighet åläggas för arbetsgivaravgifter som belöper på tid före dödsfallet, skall betalningsskyldigheten åläggas dödsboet.

Restitution m. m.

23 § För mycket inbetalda arbetsgivaravgifter skall återbetalas av länsstyrelsen. Belopp under 100 kronor återbetalas dock inte.

24 § På avgiftsbelopp som en arbetsgivare har rätt att få tillbaka och som återbetalas efter den 30 juni året efter utgiftsåret utgår ränta (*restitutionsränta*). Restitutionsränta utgår för visst kalenderår efter den räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

På avgiftsbelopp som betalats in senast den 30 juni året efter det utgiftsår som avgiften avser beräknas restitutionsränta från utgången av nämnda månad till och med den månad då beloppet återbetalas. I andra fall beräknas restitutionsränta från utgången av den månad då beloppet betalades in. Har avgiftsbeloppet betalats in i flera poster och avser restitutionen endast

el av detta, skall det belopp som restitueras avräknas mot den eller poster som betalats sist.

Restitutionsränta som understiger 50 kronor betalas inte ut. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Har ett beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha beräknats eller skulle ha beräknats med lägre belopp om ändringsbeslutet hade beaktats vid ränteberäkningen, är arbetsgivaren skyldig att återbetala vad han sålunda har uppburit för mycket. Sedan den lokala skattemyndigheten ålagt arbetsgivaren betalningsskyldighet för beloppet får det omedelbart drivas in.

25 § Om en arbetsgivare står i skuld för arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1982:423) om allmän löneavgift, skatt enligt uppbördslagen (1953:272) eller mervärdesskatt, har denne rätt att av det belopp som skall restitueras enligt denna lag återfå bara vad som överstiger de obetalda avgifterna eller skatterna och de räntor eller avgifter som belöper på dessa.

Revision m. m.

26 § Länsstyrelsen skall övervaka att arbetsgivare fullgör sina skyldigheter enligt denna lag.

Det åligger lokal skattemyndighet att biträda länsstyrelsen vid övervakningen.

27 § För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får riksskatteverket, länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 56 och 58 §§ taxeringslagen (1956:623) om taxeringsrevision.

Indrivning m. m.

28 § Har arbetsgivaravgifter som skall betalas som månadsavgift inte betalats i den tid och ordning som är föreskriven i denna lag för betalning av sådan avgift eller som har bestämts enligt 7 §, 19 § andra stycket eller 54 §, utgår restavgift och tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. samma lag tillämpas. Vad som har sagts nu skall tillämpas också på kvarstående avgift som inte har betalats inom föreskriven tid.

Uppbördslagens bestämmelser om indrivning, avkortning, avskrivning och antagande av ackordsförslag skall också tillämpas i fråga om belopp på vilket denna lag är tillämplig. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum.

Rätt att ta del av uppbördsdeklaration m. m.

29 § Bestämmelserna i 50 § 1 mom. taxeringslagen (1956:623) gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i uppbördsdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna

i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid avgiftskontroll.

Uppgifter som avses i första stycket får tillhandahållas myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om avgift enligt system för social trygghet.

Allmänt ombud

30 § Det allmänna ombud som länsstyrelsen har förordnat enligt 72 a § uppbördslagen (1953:272) skall föra det allmännas talan också i mål om arbetsgivares betalningsskyldighet enligt denna lag. Ombudet får hos den lokala skattemyndigheten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivarare.

Ett beslut får av det allmänna ombudet överklagas även till arbetsgivarens förmån.

Särskilda bestämmelser om redaravgift

31 § Bestämmelserna i 1–30 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i 32–37 §§.

32 § Länsstyrelsens behörighet enligt 15 och 54 §§ tillkommer länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. I fråga om åtgärder som avses i 28 § andra stycket meddelas beslut av länsstyrelsen i det län där målet om indrivning av avgiftsfordringen är anhängigt.

Med allmänt ombud enligt 30 § avses det allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

33 § Bestämmelse i denna lag som avser den lokala skattemyndigheten skall när det är fråga om redaravgift gälla sjömansskattekontoret. Beslut om revision får dock meddelas också av den lokala skattemyndighet som avses i 3 §.

34 § Redaravgift skall redovisas och betalas för de perioder och i den tid och ordning som gäller för redovisning och inbetalning av sjömansskatt enligt 14 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Bestämmelserna i lagen om sjömansskatt om anmaning, anstånd, restavgift, tilläggsavgift och förseningsavgift skall också tillämpas på redaravgift.

35 § En naturaförmån i form av kost eller bostad skall tas upp till det värde som har fastställts för utgiftsåret av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

36 § Årsuppgift enligt 11 § skall lämnas till sjömansskattekontoret.

37 § Beslut om betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

38 § En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

39 § Har med stöd av bestämmelserna i 10 eller 18 § om uppskattning gjorts avvikelser från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall dock avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

40 § Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 eller 18 § på grund av att uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte har lämnats, påförs avgiftstillägg om uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

41 § Ett beslut om avgiftstillägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration eller årsuppgift kommer in till lokal skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

42 § Avgiftstillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren.

Har en arbetsgivare frivilligt rättat oriktig uppgift, påförs inte avgiftstillägg.

43 § Avgiftstillägg får helt efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med arbetsgivarens ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller, om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet, som rör annat än vad som sägs i första meningen.

Avgiftstillägg får helt efterges också om det belopp som kunde ha undragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

44 § Frågor om avgiftstillägg som avser månadsavgift eller årsavgift som har fastställts av den lokala skattemyndigheten prövas av myndigheten.

Det allmänna ombudet får i den ordning som gäller för överklagande

enligt denna lag hos länsrätten eller, när fråga är om redaravgift, sjömansskattenämnden yrka att avgiftstillägg påförs.

45 § En arbetsgivares yrkande beträffande avgiftstillägg skall, oavsett vad som annars föreskrivs om besvär, prövas om beslutet om arbetsgivaravgifter inte har vunnit laga kraft.

46 § Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp enligt 20 § inte längre kan åläggas får den lokala skattemyndigheten inte påföra avgiftstillägg på beloppet.

Avgiftstillägg får inte påföras om arbetsgivaren har avlidit.

47 § Bestämmelserna i 43 § om eftergift av avgiftstillägg skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet.

Om arbetsgivaravgifterna sätts ned, skall också vidtas den ändring i beslutet om avgiftstillägg som nedsättningen kan föranleda.

48 § Avgiftstillägg under 100 kronor påförs inte. Öretal som uppkommer vid beräkningen av avgiftstillägget bortfaller.

Avgiftstillägg tillfaller statsverket.

49 § Vid tillämpningen av bestämmelserna om avgiftstillägg skall ett meddelande, som har lämnats för en arbetsgivare som är juridisk person, anses avlämnat av arbetsgivaren, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda denne.

Bestämmelserna i denna lag om arbetsgivaravgifter gäller i tillämpliga delar beträffande avgiftstillägg.

Besvär m. m.

50 § Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas genom besvär hos länsrätten. Beslut enligt 5 § tredje stycket, 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket överklagas dock genom besvär hos länsstyrelsen. Beslut enligt nämnda stycken får inte överklagas av det allmänna ombudet.

Sjömansskattekontorets beslut får överklagas genom besvär hos sjömansskattenämnden. Besvärshandlingen skall ha kommit in senast två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den lokala skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas.

Om en besvärshandling före besvärstidens utgång har kommit in till en annan länsrätt eller länsstyrelse än den som har att pröva besvären, skall handlingen anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall omedelbart översändas till den länsrätt eller länsstyrelse till vilken den rätteligen borde ha ingetts.

51 § Beslut av den lokala skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren omprövas av den lokala skattemyndigheten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före besvärstidens utgång. Vad som

har sagts nu gäller dock inte beslut enligt 5 § tredje stycket, 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket. Ett beslut får inte omprövas om arbetsgivaren eller det allmänna ombudet har anfört besvär över det.

52 § Beslut av länsstyrelse får överklagas bara i den mån beslutet gäller förseningsavgift, restavgift, tilläggsavgift, restitution eller avkortning. Överklagandet skall göras hos kammarrätten.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut enligt 5 § tredje stycket, 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket får dock inte överklagas.

53 § Beslut av riksskatteverket om revision eller föreläggande av vite får inte överklagas.

54 § Har en arbetsgivare hos allmän förvaltningsdomstol överklagat ett beslut om betalningsskyldighet enligt denna lag får länsstyrelsen om det finns synnerliga skäl medge anstånd helt eller delvis med betalningen. Anstånd får beviljas att gälla längst intill dess tre månader förflutit från dagen för förvaltningsdomstolens avgörande i saken. Detsamma gäller om ett beslut angående redaravgift har överklagats hos sjömansskattenämnden eller allmän förvaltningsdomstol. Länsstyrelsen får som villkor för anstånd föreskriva att säkerhet skall ställas.

Den som fått anstånd skall betala ränta (*anståndsrenta*) för den del av avgiftsbeloppet för vilken betalningsskyldighet kvarstår vid anståndstidens utgång. Anståndsrenta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som med tre procentenheter överstiger det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

Anståndsrenta utgår från och med månaden efter den, då avgiften skulle ha erlagts om anstånd inte hade medgivits, till och med den månad, då anståndstiden gått till ända. Anståndsrenta som understiger 50 kronor skall dock inte påföras. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Sedan den lokala skattemyndigheten ålagt arbetsgivaren betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

55 § Avgiftsbelopp för vilket betalningsskyldighet ålagts av allmän förvaltningsdomstol eller sjömansskattenämnden får omedelbart drivas in.

56 § Det förhållandet att ett beslut enligt denna lag har överklagats eller att ansökan om omprövning har ingetts inverkar inte på skyldigheten att betala det belopp som beslutet avser.

Ändras eller upphävs ett beslut, på vilket utmätning eller annan verkställighet har följt hos arbetsgivaren, skall verkställigheten såvitt möjligt återgå.

En åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden inte har vunnit laga kraft. Ett beslut av allmän förvaltningsdomstol eller sjömansskattenämnden, varigenom arbetsgivarens betalningsskyldighet har bestämts till ett lägre belopp än det allmänna ombudet har yrkat eller medgett, får dock inte föranleda återbetalning innan det har vunnit laga kraft, om det allmänna ombudet har

motsatt sig detta. Utan hinder härav får dock länsstyrelsen på ansökan medge återbetalning. Därvid skall bestämmelserna i 49 § 2 mom. sista stycket uppbördslagen (1953:272) om ställande av säkerhet tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

Genom lagen upphävs lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1982:423) om allmän löneavgift som belöper på tid före ikraftträdandet och i fråga om egenavgifter till försäkringen för tilläggspension som avser år 1984 eller tidigare år.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

G. SIGURDSEN
(Socialdepartementet)

